

Strakatý e-zpravodaj 32/2021

Datum vydání 29. října 2021

Obsah

Úvod	1
Kalendář	2
Pozvánky	2
Strakatá turistika	3
Setkání strakáčů	4
Můj strakáč.....	7
Strakáči na MČR v canicrossu.....	8
Nuda v Brně?	12
Na skok v Brně.....	14
Strakatý treibball....	15
Výsledky	17

Úvod

Vážení příznivci strakáčů,

máme tu podzim a s ním další číslo našeho e-zpravodaje. Dny se krátí, večery tmavnou, tak pojďme zavzpomínat na letní sluníčko, které utlumilo covid, takže jsme si mohli naplno užívat společných psích akcí. O některých z nich se dočtete v tomto čísle. Blíží se nám schůze, takže se můžeme těšit na vyhlášení výsledků každoročních soutěží. Po uzávěrce tohoto čísla proběhla ještě akce Štěňata strakatá a snad se dočkáme ještě několik dalších akcí (členská schůze, mistrovství v canicrossu, obedience a agility), o těch se ale dočtete až v následujícím čísle.

Uzávěrka příštího čísla bude 31. ledna 2022. Podělte se v něm s ostatními o své psí zážitky, namalujte obrázek, pozvěte nás na zajímavou akci, ať už ji pořádá kdokoliv. Pište, organizujte, foťte a posílejte na emailovou adresu: dana_vanourkova@seznam.cz.

Strakatý e-zpravodaj je vydáván pod hlavičkou KCHMPP a Spolku českého strakatého psa.

Zpracovala: Dana Vaňourková

Zodpovědná osoba: Zdeňka Vaňourková

Kalendář

28. 10. 2021	MČR Spolku ČSP pro české strakaté psy v canicrossu, Stará Boleslav
31. 10. 2021	MČR českých strakatých psů v obedience, Ostrava—Třebovice
17. 11. 2021	MČR českých strakatých psů v agility, Studenec u Trutnova
20. 11. 2021	Členská schůze KCHMPP a Spolku ČSP, Praha, hotel Svornost
31. 1. 2022	Uzávěrka příspěvků do 33. vydání Strakatého e-zpravodaje
19. 3. 2022	Klubová výstava Spolku ČSP, Beroun

Pozvánky

Členské schůze

Po loňském lockdownu se snad letos budeme moci sejít na schůzi, a to 20.11.2021 v hotelu Svornost v Praze – Dolních Počernicích. Pro členy Spolku čsp začíná v 10:00. Po obědě, od 13:00, bude společná část pro všechny s vyhlášením výsledků soutěží a od 14:00 pak část pro členy KCHMPP. Členové obou klubů již obdrželi pozvánky a program e-mailem. Těšíme se na viděnou!

Klubová výstava

Blokujte si místa v kalendářích — na sobotu 19. března 2022 plánujeme do Berouna další klubovou výstavu. Podrobnosti a přihlašování začátkem roku 2022. Po výstavě bude následovat bonitace.

Proběhlé a plánované akce

Strakatá turistika—třetí ročník končí, čtvrtý začíná

Tahle soutěž vznikla vlastně úplně náhodou. Byl to jen takový bleskový nápad, který se rozjel a uchytil ☺

V každém novém ročníku boduje víc a víc týmů, chodí krásné fotky a nejlepší je to, že je čím dál víc fotek, kde je víc strakáčů. Je moc dobře, že se strakáčníci na společné výlety spolu domlouvají a užijí si společnou procházku lidí i psi.

Jsou týmy, které berou soutěž hodně vážně a vyráží na lov bodů každý víkend. Jejich nadšení je obdivuhodné. Potom jsou týmy, které pošlou fotku jen občas, ale i tak je moc prima, že se vydali na výlet a fotkou třeba inspirovali ostatní. A mezi tím se nachází takový zlatý střed. Je úplně jedno, do které kategorie člověk se svým psem patří, hlavní je, že jsou spolu na procházce v přírodě, poznávají nová místa a propagují naše strakaté plemeno. Určitě se každému strakatému turistovi často stává, že se svým psem vzbudí zájem kolemjdoucích, a ti se pak vyptávají, co je to za plemeno, jakou má povahu, jestli ho už nebolí tlapky apod.

Letošní ročník Strakaté turistiky už pomalu končí, o vítězi je prakticky rozhodnuto. O další místa se ještě možná strhne boj, to všechno se uvidí 31. října v půlnoci, kdy třetí ročník končí. A hned druhý den začíná nový. Seznam bodovaných míst už máme, jen ještě ladíme detaily. Bude pár novinek, naopak se k nějakým starým místům vrátíme, ale to se nechte překvapit. 1. listopadu odtajníme internetové stránky nového ročníku.

Strakatá turistika je sice soutěž, ale určitě je pro všechny na prvním místě radost z procházky se svým strakatým parťákem. Proto bych chtěla mezi nás pozvat nové zájemce o tuto aktivitu, váš pes ji jistě ocení ☺

Těšíme se na startu nového ročníku Strakaté turistiky na stávající i nové týmy.

Za organizátory Jana Kalinová a Marek Míka

Proběhlé akce

Setkání strakáčů

KDYŽ STRAKÁČI JEDOU NA TÁBOR

aneb Setkání strakáčů 2021

Moravský Beroun, 10.–12. 9. 2021

Nástup! Pozor! Jako každý správný tábor byl i ten náš, strakatý, zahájen slavnostním nástupem. Na něm bylo odtajněno, co všechno účastníky následující dva dny čeká a nemine a v neposlední řadě byli také představeni naši sponzoři. A co by to bylo za tábor, kdyby neměl svou táborovou hymnu? Tehdy si ji mohli všichni účastníci poprvé vyslechnout. Pro strakáče ji složila Helča Rychetská a všem účastníkům se melodie natolik vryla do paměti, že i dnes, více než měsíc po setkání, si ji spousta z nich stále brouká. Text písničky najdete i v tomto zpravodaji. Pokud byste si chtěli znovu poslechnout její originální znění, můžete si ji pustit na stránkách Spolku či na YouTube (stačí zadat její název *Můj strakáč*). To jsem ale trochu odbočil. Po písničce jsme si pak v rámci zahájení mohli užít ukázkou dogdancingu v podání Štěpky Míkové a Capriho.

Po večeri následovaly dvě zajímavé přednášky. Iva Pečínková nám povídala o barfování, Karin Mikolášová o canisterapii. Páteční večer byl opravdu nabitý. Poté, co jsme si vyslechli obě přednášky, byl naplánován *Strakatý kvíz*, první soutěž v rámci soubojů mezi BáraTýmem a ČakyTýmem. Pět týmů se mezi sebou utkalo ve vědomostním kvízu zaměřeném na znalosti o strakáčích, chovatelství, standardu, psích sportech atd. Věděli byste třeba, kolik může mít chovný pes štěňat nebo kolik mají psi krevních skupin?

Sobotní den byl zahájen další důležitou součástí táborů, a to rozcvičkou. Společně s našimi chlupáči jsme se všichni protáhli a zahřáli svá zkrhlá těla po mrazivé noci. Protáhnutí bylo zvláště důležité, protože nás dopoledne čekal programový blok *Strakáč sportuje*. Zájemci si mohli vyzkoušet třeba dogtrekking, u kterého měli na výběr ze dvou tras vedoucích po okolí Moravského Berouna. Ti, již se nevydali prozkoumávat krásy okolí, se mohli zúčastnit závodu v překážkovém běhu nebo si vyzkoušet coursing. Lákadlem byla i účast *Hanáckého mushers clubu*, který účastníkům zprostředkoval možnost zkusit si jízdu na koloběžkách a kárách se psím spřežením. Zkrátka celé dopoledne bylo věnováno sportům a pohybovým aktivitám.

Proběhlé akce

Setkání strakáčů — pokračování

Po obědě nás čekal zlatý hřeb programu – přednáška o *Centru signálních zvířat*. Dozvěděli jsme se, že u nás existuje centrum, které se zabývá možností využít pejsky k diagnostice rakoviny a dalších nemocí. Přednáška byla opravdu zajímavá a poučná. Nás pořadatele zaujala činnost centra natolik, že jsme se rozhodli během setkání vytvořit sbírku na jeho podporu. Nakonec bylo vybráno více než šest tisíc korun. Kdybyste se chtěli o *Centru* dozvědět více, tak se můžete podívat na jejich webové stránky www.signalnizvirata.cz.

Cílem odpoledního programu bylo něčemu novému přiučit páníčky i jejich strakáče. Během bloku, který jsme nazvali *Strakáč trénuje*, si zájemci mohli vyzkoušet celou řadu výukových programů, jako Dogdancing, Výstavní předvedení, Kretivní reaktory, Psí posilování, Nosework, Ukázkou lovení a Sebekontrolu, přivolání, vodítko. Každý si tak mohl vybrat podle své libosti. Po programech jsme se na chvíli zase dívali my na ostatní, byla nám totiž předvedena sestava, kterou značné množství strakáčníků trénovalo na světovou výstavu.

Sobotní program byl zakončen slavnostním táborákem, u něhož za zvuků praskajícího ohně byli vyhlášeni vítězové jednotlivých soutěží a rovněž byl oznámen vítěz souboje mezi ČakyTýmem a BáraTýmem. Po tuším boji se stal vítězem BáraTým, to znamená, že nakonec dcera Bára porazila svého otce Čakyho. Po vyhlášení bylo odhaleno, kdo uspořádá setkání

příští rok. Následovala volná zábava se zpěvem, špekáčky a pivečkem.

Nedělní dopoledne již tradičně patřilo klubové výstavě a bonitaci. Zúčastnilo se jí patnáct psů a dvacet čtyři fen. V této velké konkurenci se nejlépe vedlo Bramíně Nella Belavia - BOB a Ardymu Beskydská tlapka - BOS. Gratulujeme!

A co říci závěrem? Snad jen, že děkujeme všem účastníkům, dvouno-

hým stejně jako čtyřnohým, za vytvoření výborné a přátelské atmosféry a doufáme, že si to všichni pořádně užili. Děkujeme také všem našim sponzorům, ať už těm hlavním, mezi které patřila Calibra a Ondrášovka, tak i těm menším, jako byl Ponožkátor, Non-Stop, město Moravský Beroun, Bravery.cz a další.

Proběhlé akce

Setkání strakáčů — pokračování

Poděkování si zaslouží také všichni pořadatelé, pomocníci, instruktoři a vedení našeho spolku, bez kterého by to bylo o mnoho těžší. Moc děkujeme!

Kromě poděkování bychom však chtěli popřát mnoho zdaru a štěstí Šmerdovým, kteří se přihlásili, že uspořádají příští ročník setkání. Nebojte se toho, je to náročné, ale úsměvy lidí i našich strakáčů za to stojí. A my se těšíme opět na druhé straně barikády.

Za pořadatelský tým „Tábora na strakato“
Paťa

A takto vzpomíná na letošní Setkání strakáčů Milan Kocmánek:

„JEŠTĚ MI VYKLÁDEJ, ŽE SES NA TOM SETKÁNÍ
CHOVAL SLUŠNĚ A NECHLASTAL U TÁBORÁKU...
VŽDYŤ JSI SE VRÁTIL S CIZÍM PSEM!“

MŮJ STRAKÁČ

HELENA RYCHETSKÁ

1. sloka:

Koupil jsem si strakáče,
prý je klidný, neskáče.
Barvou hnědý nebo černý
svojí smečce je vždy věrný.

Já a strakáč jedna banda
je s ním vždycky velká sranda.
Ať už gauč nebo hory,
strakáč je pes do pohody.

Bridge: Na, na, na...

Ref.:

Můj pes strakatý
běhá sem a tam,
život s ním je bohatý
a nejsem nikdy sám.

2. sloka:

Když ho Horák tenkrát míchal,
tak u toho moc pospíchal,
ještě dnes tajemstvím je,
co mu v žilách koluje.

Je to moje zlatíčko,
zahřívá mé srdíčko.
Někdy je to velké prase,
co to ten smrad sežral zase.

Bridge: Na, na, na...

Ref.:

Jsem pes strakatý,
běhám sem a tam,
život se mnou je bohatý
a nejsi nikdy sám.

3. sloka:

S dvouořcem si hraju rád,
je to velký kamarád.
Běhám, skáču, tancuju,
na fotkách krásně pózuju.

Díky němu cestuju,
a taky trochu sportuju.
Pamlsek vždy dostanu,
když u nohy mu zůstanu.

Ref.:

Můj pes strakatý
běhá sem a tam,
život s ním je bohatý
a nejsem nikdy sám.

Můj pes strakatý
běhá sem a tam,
život s ním je bohatý
a nejsem nikdy sám.

Poslechnout si tuto písničku můžete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=lu4iQITVroo>

Proběhlé akce

Strakáci na Mistrovství České republiky v canicrossu

O víkendu 25.–26.9. 2021 proběhl v Hluboké nad Vltavou 1. ročník samostatného MČR v canicrossu. První ročník neznamená, že by se MČR v canicrossu nikdy předtím nekonalo, jen vždy bylo spojeno s ostatními sleddog („tahacími“) sporty jako jsou bikejöring (pes táhnoucí kolo), scooter (pes táhnoucí koloběžku), spřežení off-snow (pes táhnoucí káru). Samostatnění MČR v canicrossu tak zajistilo účast všech elitních běžců, kteří protentokrát nemuseli volit mezi různými sleddog sporty. Asi bych měl i zmínit, že v canicrossu běží společně pes a člověk. Tento tým je spojen pružným vodítkem, které se na jednom konci upíná na psí postroj a na druhém k sedáku, který přenáší tah na těžiště běžce.

Na vrcholných akcích nastupuje většina závodníků s tzv. evropským saňovým psem (ESP), což je kříženec německého krátkosrstého ohaře s dalšími plemeny, vyšlechtěný k běhu a tahu. Český strakatý pes tedy není prototyp canicrossového šampiona, ale je to nadšený a houževnatý běžec. Do ideálního tahouna obvykle strakáčům chybí 15–20 kg živé váhy, protože přeci jenom je rozdíl, zda vás táhne 11 kg nebo 30 kg pes. Když se takový malý „poník“ (= 30 kg pes) opře do postroje, tak vás dokáže na 1 km popohnat o 1–2 minuty. Bohužel váha psa (spolu s pohlavím běžce) je zohledňována pouze na neoficiálních závodech (= závody, které nezařizuje Česká asociace sleddog sportů). Zde pak můžete soutěžit například v kategoriích: muž/žena se psem do 13,9 kg; muž/žena se psem nad 14 kg. Na oficiálních soutěžích je zohledněno pouze pohlaví a věk běžce. Jinými slovy: s jakým plemenem poběžíte je váš problém. Dostat se se strakáčem na „bednu“ na oficiálních závodech je tedy obtížné, nicméně doufám, že ne nemožné.

V Hluboké nad Vltavou měl Český strakatý pes dva zástupce: Arniku „Áju“ Strakatá packa, se kterou jsem nastoupil v kategorii CCM40+ (CaniCross Muži, věk 40+), a Centu „Emu“ Nella Belavia která startovala s Michalou Drahošovou v kategorii Canicross příchozí ženy.

Ája patří spíše mezi kochací běžce a nějakou chvíli jí trvá, než začne skutečně závodit. Není to sice žádný velký tahoun, ale k mé spokojenosti stačí, když propíná vodítko a nemusím ji pobízet. Oproti ní je Ema z jiného těsta. Je totiž přesvědčená, že je malou sestřičkou obřích Evropských saňových psů. Do postroje se opírá vší silou a opravdu chce makat.

Pátek

MČR v canicrossu pozvolna začalo již v pátek, kdy probíhala prezence závodníků, předání startovních čísel a čipů a také veterinární kontrola psů. K dispozici již byla trať sobotní etapy a mnoho týmů toho využilo k prohlídce, „nasátí atmosféry“ a k vyklusání.

Sobota

Brzká vstávání nám nedělají zase až takový problém, takže jsme bez komplikací stihli ranní mushingový meeting (= krátké představení tratě a upozornění na obtížná místa) a vyrazili jsme se rozběhat.

Kritickou fází závodu pro náš strakatý tým bývá přijít včas na start. Občas se ztratíme při rozklusání, někdy se pomalu převlékáme a někdy se jen zapovídám se soupeři. Pro tentokrát nedobíháme na poslední chvíli a nemusím ze sebe strhávat vrstvy oblečení. Máme k dobru luxusních deset minut! V této etapě se startuje intervalově po 20 vteřinách. V naší kategorii CCM40+ budeme vybíhat předposlední, a tak se před námi řadí běžci s „poníky“.

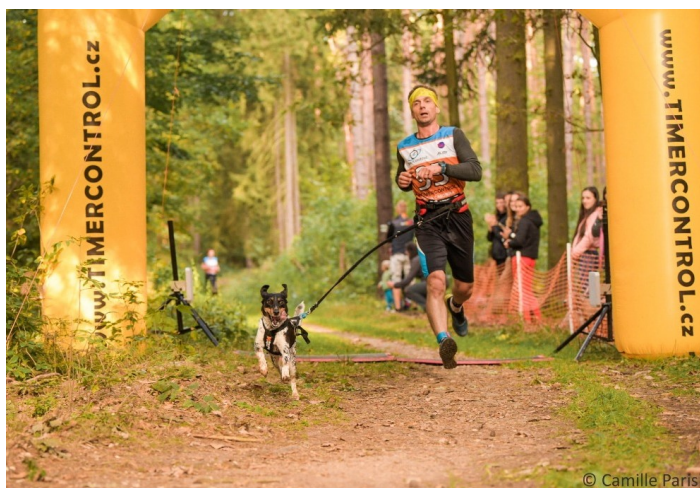
Proběhlé akce

Strakáci na Mistrovství České republiky v canicrossu—pokračování

Tak nějak jsem předpokládal, že Ája bude nejmenší a budeme trochu za exoty. Přesto nastupujeme plni očekávání a rádi bychom „poníkům“ ukázali, že taky umíme běhat. Z celého startovního pole znám jen dva soupeře: Petra Smrčku, který vyhrál Krušný etapák v kategorii „pes nad 25 kg“ a Dušana Erbse, kterého předchází aureola špičkového běžce. Zbytek soupeřů jsme zatím nepotkali, a to i přesto že jsme letos absolvovali poměrně dost canicrossových závodů. Je to dáno tím, že sezóna pro velké psy začíná až s nástupem podzimu, kdy my přestáváme závodit. Toto míjení vyplývá především z toho, že velká plemena se v letních měsících rychle přehřívají a kolabují. Svou roli hraje i skutečnost, že hodně oficiálních závodů se koná na západě a severu Čech, což je pro nás Brňáky hodně daleko.

Na druhou stranu, změna pojetí kategorie je zajímavá zkušenost. Celý rok závodíme jen se stejně těžkými psy a nyní máme možnost potkat nové soupeře. Bude to jako promíchat balíček karet a dostat novou sadu do hry. Aktuálně to však vypadá, že trumfy drží soupeři. Náš tým sice dokáže „poníky“ porazit, ale potřebujeme delší a kopcovitější trať, na kterých se velcí psi nakonec unaví. Vyhovuje nám také hromadný start, kde se dá lépe taktizovat a neztrácíme kontakt s nejlepšími.

Start i cíl dnešní etapy jsou nedaleko od sebe, takže už vidíme dobíhat první účastníky MČR. Plně na nás doléhá atmosféra. Pět minut před startem se Áji zmocní startovní šílenství. Poštekáváním si vynucuje start. Konečně na nás došla řada a vyběháme na 3,8 km dlouhou trať. Bohužel už po prvních zatáčkách Ája ztrácí motivaci a lehce zpomaluje. Ukazuje se, že 20vteřinový interval mezi týmy je přeci jen dlouhý, a tak nemáme žádné týmy na dohled. Tempo mi přijde spíše tréninkové, ale i přesto po cca kilometru dobíháme tři týmy před námi. Ještě, než se nám podaří tyto týmy

predběhnout, tak nás samotné předbíhá Tomáš Halada! Chtěl bych se ho držet, ale Ája zvrpultě drží nastolené tempo. Pomalu se posunujeme před pomalejší týmy, Tomáš se nám však vzdaluje, a nakonec ho pohltí ostrá zatáčka doleva. To bylo naposled, co jsme někoho na trati viděli :) Následují dlouhé 2 km, kdy běžíme úplně sami. Ája se naštěstí dostává do rychlejšího tempa, udržuje propnuté vodítko a trochu mi i pomáhá. V cílové rovině se vzorně opře do postroje a velmi svižně mě protáhne cílovou branou.

V naší kategorii první místo obsadil Dušan Erbs. Za ním je minutová propast a pak se v těsném rozpětí umístily týmy na 2.–5. místě. Náš strakatý tým přenocuje na 6. místě. Na 5. tým však ztrácíme 47 vteřin, a to je moc velká ztráta, která se bude špatně umazávat. Dobré pro nás je, že jsme 7. tým nechali za námi o více než 80 vteřin a asi už nás ani neohroží.

Po hlavních kategoriích se dostalo i na kategorie příchozí, které jsou určené pro závodníky bez licence. Trať této kategorie je výrazně kratší (2,9 km) a startovní pole je mnohem pestřejší, co do ras psů (pokud si to dobře pamatuji, tak jsem na startu zahlédl i tým s maltézským psíkem!). Zajímavé je, že i v těchto kategoriích se projevuje, že canicross běhá o poznání více žen než mužů. Ema s Míšou tak mají velkou konkurenci 14 týmů. Trať se jim podaří proběhnout v čase 12:46,7, který stačí na průběžné deváté místo.

Proběhlé akce

Strakáči na Mistrovství České republiky v canicrossu—pokračování

Neděle

Při ranním rozklusání se ukazuje, že si Ája velmi dobře pamatuje trasu včerejší etapy a spolehlivě vybírá správné odbočky. Bohužel se poměrně brzy nedělní trasa odkloní od té včerejší a Ája musela změnit taktiku. Teď u každé zatáčky vzorně zastavuje a čeká kudy se vydáme dál. Tomu říkám důsledné načítání trati ☺.

Nedělní etapa měří 5,5 km, ale je opět proklatě rovinatá. Startuje se Gundersenovou metodou, tzn. že první na trať vyrazí nejrychlejší tým a po něm následují pomalejší týmy v časových rozestupech, které nabraly v první etapě. Aby startovní pole nebylo příliš roztahané, tak maximální interval mezi týmy byl omezen na 20 vteřin.

S úderem osmé vyrazili na trať první závodníci. V rychlém sledu je následují další. Po necelých 24 minutách dojde řada i na naši kategorii a na nás. Za nadšeného halasného štěkotu vybíháme ze startu. Bohužel jsme opět ztratili kontakt s předchozím týmem – „poníci“ mají přeci jenom větší odpich. Ája sice dnes běží o poznání lépe, přesto není tempo optimální. Čelo naší kategorie je daleko před námi. Naneštěstí nás po necelých 2 km doběhne Eva Kubelková (budoucí vítězka kategorie CCW40+). Tentokrát se nám podařilo se za ní pověsit a plynule přejít do svižnějšího tempa. Ája soustředěně upaluje lesní cestou, uši přetočené dozadu (podezřívám jí, že se tak chladí), vodítko propnuté. Nejprve předbíháme dva pomalejší týmy z předchozí kategorie CCW a cca 700 m před cílem se protlačíme i před Evu. Závěrečný finiš si Ája neskutečně užívá a dověče mě až za cílovou bránu.

Druhou etapu vyhrál dle očekávání Dušan Erbs o téměř dvě minuty na druhý tým. Náš strakatý tým se i v této etapě umístil opět na 6. místě se ztrátou 46 vteřin na 5. tým. Celkově jsme v kategorii CCM40+ obsadili 6. místo z 9 startujících a na vítěze ztrácíme téměř 6 minut. Je to málo nebo moc? A není to jedno? Chtěli jsme zažít atmosféru velkých závodů. Chtěli

jsme si zaběhat s „poníky“ a pár jich i předběhnout. Chtěli jsme svést napínavé běžecké souboje. Chtěli jsme ukázat, že strakáči umí běhat! Všechno se nám vrchovatě splnilo, a nakonec jsme od „poníků“ nedostali zase až takovou nakládačku :). Jsme tým, a i když to možná nevypadá, tak se vzájemně podporujeme a motivujeme. Pilně jsme trénovali a vydali jsme ze sebe maximum, a tak jsme i maximálně spokojeni. Nemusíte vyhrát,

abyste si ze závodů odnesli nádherný společný zážitek.

Cestou do zázemí závodu potkáváme Emu s Míšou, které míří na start. Domlouváme se na společné fotce a popřejeme jim, ať si závod užijí. Jejich etapa má, stejně jako včera, 2,9 km a pomalu se tak schyluje k malému deja vu. Nejen, že Ema s Míšou tuto trasu proletí v podobném čase (12:48,2), ale i pořadí v této etapě zůstalo totožné. V součtu časů (tedy v celkovém pořadí) se však nakonec umístily na výborném osmém místě. Po závodech mě nepřestává fascinovat Ema. Je na ní evidentní, že 2,9 km byla krátká trať. Odmítá se smířit s tím, že už je po všem! Usilovně se snaží Míšu roztáhnout a posléze rozběhnout. Je to strakatý nezmar a malá jaderná elektrárna k tomu.

Proběhlé akce

Strakáči na Mistrovství České republiky v canicrossu—pokračování

Takové tedy bylo 1. samostané MČR v canicrossu. Velký dík patří samozřejmě organizátorům z musherského klubu Jihočeský canicross a také pomocníkům z Nučické smečky. Ředitel závodu Jan Hladký dokázal dát dohromady fungující tým a společně našli v šibeničním termínu vhodné prostory, získali potřebná povolení, současně zajistili propagaci, časomíru, sehnali sponzory a objednali výborné počasí. Jim patří velké poděkování za skutečně velmi podařenou akci.

Dovětek: Víím, že spousta strakáčů ráda běhá. Hodně vás „potkáváme“ na virtuálních závodech. Tyto závody jsou určitě fajn, ale nenahradí vám kontakt s jinými závodníky. Nebojte se a přijďte si zazávodit. Seznámíte se s nadšenci z celé republiky a můžete sdílet své zážitky i „offline“. Trochu stresu, adrenalinu a zdravé rivality ještě nikoho nezabilo ☺. Možná vám přijde, že právě váš strakáč je líný lenoch, ale nenechte se zmýlit. Je celkem možné, že až ho oblečete do postroje a on před sebou uvidí jiné běžící týmy, tak se z něho stane malá strakatá lokomotiva.

Jakub Šmerda a Arnika „Ája“ Strakatá packa

Proběhlé akce

Nuda v Brně? Ani náhodou!

Když Katka začala před pár měsíci nadhazovat téma Světové výstavy psů v Brně a naší účasti na ní, bylo mi jasné, že to bude kolotoč. Už tehdy jsem měla kolem žaludku takové ty motýlky... No a do toho ještě přišel covid a situace, kdy nikdo nic neví předem. Jestli se to bude konat, jestli to bude nějak omezené....

Ale my strakatí jsme byli připraveni ke každé špatnosti. Po Pavlině výzvě tady ve zpravodaji se přihlásila spousta lidí ochotných nacvičovat společné vystoupení – a i když se to pak hodně zvrhlo do podoby online kvůli covidu, tak jsme ho na různých místech republiky nacvičili. Do toho začaly přípravy informačních materiálů, abychom měli zájemcům na stánku co nabídnout, potisk triček, abychom „nějak vypadali“. Prostě spousta práce kolem.

Když jsem měsíc před akcí začala tlačit na ČMKU, aby nám řekli, jak to vlastně bude probíhat, netušila jsem, že začíná to největší dobrodružství. Nejprve dlouho nic a pak informace střídala informací, bohužel byly často dost protichůdné. To se moc nezlepšilo ani na místě samém. V úterý jsme připravili informační stánek a netušili, jak bude ve středu probíhat program, jak se dostaneme do areálu, jak tam dovezeme techniku,... A když jsme ve středu dopoledne mysleli, že „víme“, odpoledne se ukázalo, že je vše jinak. Ale časem si to všechno nějak sedlo a už v pátek se jelo podle scénáře, který se dal dobře odhadnout předem.

A v tu chvíli se prvotní rozčarování vlastně změnilo v euforii, která trvala až do neděle a se kterou jsem odjížděla domů. Zase s těmi motýlky v břiše, ale tentokrát radostnými.

Na stánku se od středy střídali lidi ve službách podle předem daného rozpisu, ale aby jim tam

nebylo smutno, vždy přicházeli další a další strakatí. Byli jsme jednoznačně nejobleženější v širém okolí. Naše snaha udělat na stánku „elegantní prostředí“ vždy skončila tím, že vnitřek byl zavalen boudičkami na odložení psů a hromadou batohů. Ale to není kritika! Prostě to bylo srdečné. To samozřejmě přilákalo i zájemce o plemeno, takže jsme vysvětlovali, ukazovali, předváděli...

Od pátku nás pustili na krásný bílý koberec hlavního kruhu s tanečním vystoupením. To si pište, že jsme byli nervózní! Vždyť předem nebyl žádný velký prostor na společnou secvičnou (zas ten covid). Ale dařilo se – den ode dne lépe, jak jsme se sehrávali. V neděli dokonce padl nápad, že, kdyby byla akce delší, mohli bychom začít vybírat vstupné.

Proběhlé akce

Nuda v Brně? Ani náhodou! — pokračování

Kdo nesloužil či netančil, brouzдал po Brně a okolí. A můžete třikrát hádat, co tam strakaté skupinky dělaly? No jasně, to není těžké – cíle nepřekvapují: vila Tugendhat, Milino místo Červený vrch, okolní kopce, jezera a křížové cesty do strakaté turistiky. A do toho pak společně večery na penzionu, který byl jen pro nás, otevřeli nám sál a my se mohli kochat fotkami a videi z uplynulého dne, plánovat den další a i si jen tak lidsky povídat či hrát deskovky.

Jsem ráda, že mohu být součástí týmu, který umí pohodově a radostně zabrat, když jde o věc. Díky za to vám všem. Zkusím i jmenovité poděkování a předem se omlouvám, jestli mi někdo vypadl z hledáčku – budu se snažit, aby tomu tak nebylo.

Díky patří

Za přípravu a provoz informačního stánku: Luďce, Daně, Zdeňce, Simče, Katce, Monice, Anetě, Petře a Markétě, Evě a Pavlíkovi, Evě a Kubovi, Mili, Ivovi, Janě, Veronice, Áje, Ivetě a Peťce, Ditě, Martině,

Za nácviky a realizaci tanečního vystoupení a za prezentaci národního plemene v ústředním kruhu: Evě, Páje, Vandě, Daně, Ivetě, Lee, Kubovi, Báře, Markétě, Anetě, Helče, Ditě, Jiřce, Elišce, Luďce, Maří, Šárce, Jarinovi, Míše, Miluši,

Za zajištění potřebných věcí na stánek a k vystoupení: Evě a Kubovi, Mili, Daně, Dáše, Paťovi, Michalovi, Ivetě

Za přípravu tiskových materiálů, triček a prezentací: Kristýně, Ditám, Ivě, Janě, Pavlíně, Ivetě, Milanovi, Evě, Pavlovi

Za dokumentaci: Jardovi, Milanovi, Pavlíkovi

Za pohotovost a ochotu přijet, kdyby se něco hroutilo: Zuzce, Míše, Maří, Šárce, Veronice, Renatě

Za to, že dojeli na návštěvu či drželi palce: vám všem

Jolana

Proběhlé akce

Na skok v Brně!

Když jsem si po několika letech přesvědčování a lehkého nátlaku na celou rodinu vezla vy-touženého strakáčka domů, netušila jsem, kolik si právě vezu nových přátel, známých a suprových zážitků do dalších let.

A tak když se v Brně konala velkolepá pejskařská akce – Světová výstava, i přes časový pres-jsem se určitě chtěla aspoň na chvíli zúčastnit a nasát atmosféru.

Jak asi taková monstrózní akce vypadá? Tam budou určitě davy lidí, psů, prodejců...

Procházím hlavní branou výstaviště. Bez ostrahy? Bez vstupenky? Že by už dnes byl konec? Vždyť je teprve 14 hodin.

Mezi pavilony občas někdo venčí chlupaté krasavce - tak jsem dobře.

Konečně přicházím do správné části výstaviště. Rychle probíhám nákupní pavilon – slíbila jsem, že svému strakatému torpédu Barvínkovi přivezu nového pískacího plyšáka, aby měl večer na cca 10 minut prima zábavu. Mám! A teď rychle najít „strakatý stánek“!

Konečně se podařilo a zároveň nacházím ten „jiný svět“. Obrovský bílý koberec, neonová světla, zářící reklamy, spousta chovatelů s „příbytky pro psy“ všemožných typů. A hlavně – stánek Českého strakatého psa. A tam známé tváře, které vždycky ráda vidím, smyčka fotek z akcí (jé – náš Barda!), brožurky, vizitky, skládačky a jako ochranka od rána značně unavení a znuďení strakáčci.

Moc jsem se těšila na „strakatou spartakiádu“, kterou odvážní chovatelé pilně docvičovali na Setkání strakáčů. Prý – „dnes bohužel nebude. Zítra taky ne. Snad v pátek.“ Hmmm, co se dá dělat. Tak aspoň podpořím Katku v závěrečných soutěžích, na které už několik hodin od rána čeká.

Přesouvám se blíž k tribuně, ať mám vše z první ruky. Strakačka krásně běží, ale pak mi zmizí. Co se děje? Vracím se ke stánku, kde už sedí naprosto z míry vyvedená Katka s pejskem. V zákulisí se dozvěděla, že závěrečné soutěže byly zrušeny, proběhne pouze předvedení ple-mene. Takže jedno kolečko běhu na bílém koberci, bez jakýchkoliv informací. A tak se svět zase nedozví, jak se dá udržet neustále ve formě a ve střehu díky Českému strakatému psu.

Ale co, všechny trochu zamrzí zbytečně vynaložená dřina, ale ta legrace a fajn chvílky z nácvičky a společných setkání jsou to nejdůležitější, proč strakáčka nevyměním.

Iva a Barvínek

Proběhlé akce

Strakatý treibball

Znáte treibball? Někteří jste o něm možná už slyšeli, někteří ho i vyzkoušeli a pár strakáčů se mu dokonce pravidelně věnuje. Je to jeden z novějších psích sportů, který využívá vrozených pasteveckých vloh psa. Nebojte, nemusíte si pořizovat ovečky ani kravku. Jak nám v neděli 17. října vysvětlili a ukázali manželé Stoklasovi, používají se obyčejné gymnastické míče, zpočátku jen jeden. Dále potřebujete stabilizační kroužek pod míč (třeba ze stočené hadice), placatý target a rovinatý pozemek. No a pak už jen natěšeného psa a spoustu pamlsků.

Pod laskavým vedením trenérů jsme se snažili naučit naše čtyřnohé parťáky posunovat míč směrem k nám. Všichni strakáči rychle pochopili, co po nich chceme, a čumáčky horlivě tůkali míče, aby se dostali k pamlsku pod ním. Pak jsme se učili pomocí targetů směřovat psa, aby si stoupal čelem proti nám. To už tak snadné nebylo. Nakonec jsme si ještě zkusili posunování míčů na delší trať. To už byli psi pěkně unavení, takže jsme je nechali odpočívat a trénink zakončili dotazy a povídáním.

Treibball je skvělá zábava pro psovoda i psa. Psovi unaví hlavu i tělo, což jistě ocení majitelé mnohdy neunavitelných strakáčů. Při treibballu pes nedělá žádné cviky, které by výrazně zatěžovaly jeho pohybový aparát. Tudíž je vhodný i pro pejsky starší nebo s nějakým handicapem. U pokročilejších týmů psovod ovládá psa na dálku, takže se nepohybuje vůbec, což já, od přírody lenoch, považuji za obrovskou výhodu.

Co se týče nevýhod, tak treibball nelze trénovat v panelákové garsonce (krom úplného základu). A bohužel není v ČR tak rozšířený, aby každý našel trenéra ve své blízkosti. Můžete ale využít třeba online kurz. Spoustu dalších informací, fotky a videa najdete na webových stránkách manželů Stoklasových <https://www.zlesnizahrady.cz/treibball/treibball-cz.html>. Určitě si nějaké puště, je to divácky atraktivní podívaná.

Proběhlé akce

Strakatý treibball—pokračování

Nakonec bych ráda poděkovala Alence Pichové za to, že pro nás tento kurz zorganizovala a neúnavně posouvala termín dál a dál dle covidové situace, abychom se nakonec všichni dočkali a mohli si treibball vyzkoušet.

Dana & Bery

Koukej, Brebto, tam máš schovaný pamlssek!

Brebta rychle pochopila, jak se k němu dostat...

a už šikovně posouvá míč.

Výsledky

12. 9. 2021 bonitace Spolku ČSP, Moravský Beroun, bonitoval: Petr Řehánek

Andílek Beskydská tlapka

*16.06.2019

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 17,5 kg

obvod nadprstí: 11,0 cm

DKK B

LP 0 / 0

Aniska Beskydská tlapka

*16.06.2019

kohoutková výška: 48.5 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 14,5 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 1 / 1

Ardy Beskydská tlapka

*16.06.2019

kohoutková výška: 50,5 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 16,9 kg

obvod nadprstí: 10,5 cm

DKK A

LP 0 / 1

Výsledky

12. 9. 2021 bonitace Spolku ČSP, Moravský Beroun—pokračování

Beniamino Dobrovodská hvězda

*23.03.2018

kohoutková výška: 50 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P2 oboustranně nahoře a P2+P4 vpravo dole

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 14,0 kg

obvod nadprstí: 10,0 cm

DKK A; LP 1 / 1

Cassidy Balmarti

*23.05.2019

kohoutková výška: -

skus: nekorektní

chrup: úplný

srst: hnědožlutobílá dlouhá

hmotnost: -

obvod nadprstí: -

DKK B; LP 0 / 0

ODSTOUPIL—nekorektní skus

Cookie Strakatý kámoš

*17.08.2018

kohoutková výška: 49,5 cm

skus: nepravidelný

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 15,2 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A; LP 0 / 1

**UCHOVNĚNA PODMÍNEČNĚ—
nepravidelný skus**

Výsledky

12. 9. 2021 bonitace Spolku ČSP, Moravský Beroun—pokračování

Eos Exter LeaWil

*28.03.2019

kohoutková výška: 50 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P1 vlevo dole

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 16,0 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

Fargo Pharlap

*15.10.2016

kohoutková výška: 56,0 cm

skus: nepravidelný

chrup: úplný

srst: hnědožlutobílá dlouhá

hmotnost: 19,6 kg

obvod nadprstí: -

DKK A; LP 0 / 0

NEUCHOVNĚN —kohoutková výška nad 55 cm

Sára Libachar

*15.03.2020

kohoutková výška: 48,5 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 13,5 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK B

LP 0 / 0

Výsledky

12. 9. 2021 bonitace Spolku ČSP, Moravský Beroun—pokračování

Sopík Libachar

*15.03.2020

kohoutková výška: 51,5 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 15,0 kg

obvod nadprstí: 10,0 cm

DKK B

LP 0 / 0

12. 9. 2021 Klubová výstava Spolku ČSP, Moravský Beroun, posuzoval: Petr Řehánek

psi	štěňat	Enzo z Kraje Thurn Taxisů	VN1
psi	dorost	Andy Lipkorlen	VN2
psi	dorost	Barvínek ze Strakaté louky	VN1
psi	mladých	Brumla Áduhart	VD1
psi	mezitřída	Raff Libachar	V2
psi	mezitřída	Sopík Libachar	V1, CAC
psi	otevřená	Andílek Beskydská tlapka	VD
psi	otevřená	Ardy Beskydská tlapka	V1, CAC, KV, BOS
psi	otevřená	Beniamino Dobrovodská hvězda	VD
psi	otevřená	Canabis Bonasa Sorbus	V4
psi	otevřená	Cassidy Balmarti	D
psi	otevřená	Eos Exter LeaWil	VD
psi	otevřená	Fargo Pharlap	V2, rez. CAC
psi	otevřená	Iberis Bonasa Sorbus	V3
psi	vítězů	Felix Zlatíčko	V1, CAC

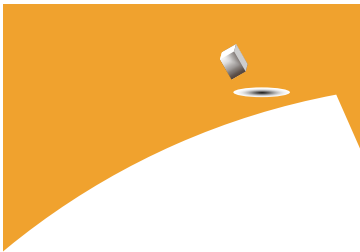
Výsledky

12. 9. 2021 Klubová výstava Spolku ČSP, Moravský Beroun, posuzoval: Petr Řehánek

feny	štěňat	Drápkovka z Lešanské zahrady	VN1, nejlepší štěně
feny	dorostu	Briza ze Strakaté louky	VN2
feny	dorostu	Daiquiri Dobrovodská hvězda	VN1, nejlepší dorost
feny	dorostu	Dášeňka Király puszta	VN3
feny	dorostu	Décima Dobrovodská hvězda	N4
feny	mladých	Catara u Melluzínky	V4
feny	mladých	Ebba Nella Belavia	V2
feny	mladých	Elegie Nella Belavia	V3
feny	mladých	Elvita Nella Belavia	V1, CAJC, BOJ
feny	mezitřída	Alumina Aurum Momentum	V1
feny	mezitřída	Cecílie Sem tam kladně	V2
feny	mezitřída	Sára Libachar	V3
feny	otevřená	Aniska Beskydská tlapka	V3
feny	otevřená	Brusinka z Lešanské zahrady	V2, rez. CAC
feny	otevřená	Cookie Strakatý kámoš	VD
feny	otevřená	Energia Edita LeaWil	nepřítomna
feny	otevřená	Glorie ze Strakatého dvorku	V1, CAC
feny	otevřená	Hannah ze Zlatého Lankastru	V4
feny	pracovní	Appia Amorevita	VD1
feny	vítězů	Bramína Nella Belavia	V1, CAC, KV, BOB
feny	veteránů	Adélka Barunidlo	V2
feny	veteránů	Antonie Barunidlo	V3
feny	veteránů	Bětka Vrtichvost z usedlosti	V4
feny	veteránů	Ctislávka Zlatíčko	V1, BOV

Fotokatalog z výstavy naleznete zde: <https://strakaci.cz/dokumenty/20210912.pdf>

Výsledky

16. 10. 2021 bonitace KCHMPP, Mladá Boleslav, bonitoval: Karel Hořák

Jeřabina Bonasa Sorbus

*07.02.2019

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: hnědožlutobílá dlouhá

hmotnost: 13,7 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

Dášenska z Ratinky

*09.04.2020

kohoutková výška: 44,0 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 13,4 kg

obvod nadprstí: 8,5 cm

DKK D

LP 0 / 0; DLK 0 / 0

Výsledky

16. 10. 2021 Klubová výstava KCHMPP, Mladá Boleslav, posuzovala: Lenka Frnčová

psi	mladých	Dárek Király puszta	VD1
	veteránů	Feryn Strakatý samet	nepřítomen
feny	štěňata	Andalusita Ginadi	N
	dorost	Artemis Láska moje	VN1
	mladých	Ebba Nella Belavia	V1, CAJC, BOJ
	otevřená	Aranka Strakatá packa	V2, rez. CAC
	otevřená	Cvička z Údolí Blanice	VD3
	mezitřída	Dášenka z Ratinky	V1, CAC
	veteránů	Bellis Berkast	nepřítomna
	otevřená	Jeřabina Bonasa Sorbus	V1, CAC, BOB

český strakatý pes

KCHMPP